

рівня ділової активності. Потрібно скоригувати планові показники, перерахувавши їх на фактичний обсяг виробництва, що досягається за допомогою гнучкого бюджетування. Аналіз відхилень фактичних результатів від бюджетних залежно від потреб менеджерів має різний ступінь деталізації. Він необхідний як для оцінки результатів діяльності підрозділів і підприємства в цілому, так і для розробки управлінських рішень, спрямованих на вдосконалення їх роботи. Очевидно, що в умовах невизначеності фактично досягнуті результати можуть суттєво різнитися від запланованих, тому для оцінки ступеня їх відхилень і систематизованого коригування діяльності підприємства і застосовують вищезазначений метод [5].

Провівши дослідження, ми дійшли висновку, що наразі бюджетування є популярним серед підприємств середнього та великого бізнесу та має велику кількість переваг. Сюди можна віднести значну економію витрат, можливість підрозділів самостійно формувати і контролювати свої операційні витрати, наявність більш чітких уявлень про теперішні і майбутні рухи грошових коштів та інструменти їх завчасного коригування у випадку непередбачуваних обставин. Бюджетування сьогодні є універсальною системою, що дозволяє максимально чітко планувати майбутню діяльність підприємства і має інструменти щодо її редагування та контролю. Проте, мусимо звернути увагу також на присутність багатьох проблем, пов'язаних з впровадженням і підтримкою нормального функціонування бюджетування.

На останок хотілося б підсумувати, що незалежно від ситуації, що склалась на підприємстві, та загалом – в економіці України, бюджетування є безумовно необхідним елементом управління підприємством. Щоправда, при цьому воно повинно мати власні характеристики для конкретного підприємства, бути налагодженим відповідно до особливостей діяльності підприємства та, в будь-якому випадку, мати гнучку структуру, за допомогою якої можливо регулювати сам процес бюджетування.

Література:

1. Кузьмін О.Є., Мельник О.Г. Бюджетування на підприємстві: навч. посібник. – К.: Кондор., 2008. – 312 с.
2. Квасницька Р.С. Теоретичні аспекти та принципи ефективного бюджетування на підприємствах // Вісник Хмельницького національного університету / Р.С. Квасницька, С.О. Джерелейко. - 2009. - Т.1, №3. - С. 105-110.
3. Хруцький В.Є. Внутрішньофірмове бюджетування / В.Є. Хруцький, Т.В. Сизова. – М.: Вид-во «Фінанси і статистика», 2002. – 542 с.

4. Міжнародна науково-практична Інтернет конференція «Інновації в бізнес-освіті» [Електронний ресурс] / Поліщук І. // Бібл. Вісник ФЕтаУ – 2015. - №1. – Режим доступу до журн.: // <http://conference.spkneu.org/2013/04/byudzhetuvalnnya-yak-instrument-planuvannya/>

5. Інтернет-портал для управлінців [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.management.com.ua/finance/fin199>

ПОДАТКОВА РЕФОРМА 2015 РОКУ – ОСНОВНІ ЗМІНИ

МЕНЗЯК К. О.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

**Науковий керівник — к.е.н., доцент
Рижикова Н. І.**

На сьогодні в Податковому кодексі України від 02.12.2010 року № 2755-VI (далі – ПКУ) у зв'язку із податковою реформою від 01.01.15 р. залишилось 7 загальнодержавних податків: податок на прибуток, податок на доходи фізичних осіб, податок на додану вартість, акцизний та екологічний податки, рентна плата та мито.

Місцевих податків та зборів залишилось чотири: податок на майно та єдиний податок, збір за місця для паркування транспортних засобів та туристичний збір [1].

Коротко опишемо зміни, запроваджені податковою реформою.

ПДВ. Обов'язковій реєстрації платником ПДВ тепер підлягають лише суб'єкти господарювання, об'єм постачання товарів/послуг яких за останні 12 календарних місяців сукупно перевищив **1 000 000 грн** (раніше 300 000 грн).

Відкориговано правила визначення бази оподаткування ПДВ, які вписані в п. 188.1 ПКУ. Так, з 01.01.15 р. база оподаткування операцій з поставки товарів (робіт / послуг) треба визначати, виходячи з договірної вартості, але не нижче (ст. 188 ПКУ):

- звичайних цін (при здійсненні контрольованих операцій);
- ціни придбання товарів/послуг;
- собівартості самостійно виготовлених товарів/послуг;
- балансової (залишкової) вартості необоротних активів за даними бухгалтеру, що склалася на початок звітного періоду, в якому відбулася поставка необоротного активу (якщо облік необоротних активів не ведеться – не нижче звичайної ціни).

Зазначені вище правила визначення бази для нарахування податкових зобов'язань з ПДВ не стосуються, зокрема, постачання товарів (послуг), ціни на які підлягають державному регулюванню.

Податкові накладні з 01.01.15 р. слід виписувати в електронному вигляді та реєструвати в ЄРПН незалежно від суми. Для **реєстрації податкової накладної** в ЄРПН надається 15 календарних днів.

З 01.01.15 р. відобразити **податковий кредит** можна в періоді, в якому ПН зареєстрована в ЄРПН, але не пізніше ніж через:

- 180 календарних днів з дати її складання;
- 60 календарних днів з дати списання коштів з банківського рахунку – для платників ПДВ, які застосовують касовий метод [1].

Податок на прибуток. У зв'язку із нововведеннями, об'єкт оподаткування **податком на прибуток** буде визначатися за правилами бухгалтерського обліку з подальшим коригуванням на різниці, передбачені в ПКУ. Серед іншого, слід буде враховувати різниці, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів (ст. 138 ПКУ), формуванні резервів (забезпечень) (ст. 139 ПКУ), здійсненні фінансових операцій (ст. 140 ПКУ) та різниць щодо операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, а також операцій з інвестиційною нерухомістю і біологічними активами, які оцінюються за справедливою вартістю (п. 141.2 ПКУ).

Річну звітність з податку на прибуток за новими правилами слід подати до 01.06. року, що настає за звітним [1].

Податок на доходи фізичних осіб. Ставку ПДФО було підвищено до 20 % (раніше було 17%), яку слід застосовувати до суми доходів, які перевищують 1378 грн.

Крім того, усі пасивні доходи (окрім доходів у вигляді дивідендів по акціям та корпоративним правам, нарахованим резидентами – платниками податку на прибуток) відтепер обкладатимуть ПДФО за ставкою 20% [1].

Єдиний податок. З 01.01.15 р. залишилось лише 4 **групи платників єдиного податку**.

I і II групи можуть вибрати лише фізичні особи-підприємці, III – всі суб'єкти господарювання, які відповідають умовам роботи на ЄП. В четвертій групі можуть працювати виключно юридичні особи – сільгоспвиробники з часткою сільгоспвиробництва за попередній податковий (звітний) рік 75% або більше.

Крім цього, збільшився граничний розмір доходу платників єдиного податку. Так, для I групи він становить 300 тис. грн, для другої – 1,5 млн грн, а для третьої – 20 млн грн.

Депо відкоригували й ставки ЄП: I група до 10% від мінімальної заробітної плати на 1 січня, II група – до 20% від мінімальної заробітної плати, III група – 2% від доходу, який зареєстрований платником ПДВ, та 4% – від доходу платника єдиного податку, який не сплачує ПДВ [1].

Також, з 01.01.2015р. відбулося чимало інших змін в податковій системі України. Дане реформування виступає основою нововведень, які в майбутньому зазнають змін та доповнень.

Література:

1. Податковий кодекс України // <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

ЛИМАРЕНКО А. В., МЕНЗЯК К. О.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Науковий керівник – к.е.н., доцент

Поливана А. А.

На сучасному етапі розвитку економіки України необхідною умовою ефективної підприємницької діяльності є реформування бухгалтерського обліку відповідно до потреб користувачів. Бухгалтерський облік – надзвичайно важлива складова економічного життя країни. Сучасний стан бухгалтерського обліку в Україні неможна вважати досконалим, він потребує значної модернізації.

До основних проблем розвитку бухгалтерського обліку в Україні слід віднести:

- 1) Після прийняття закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV [1] протягом майже десяти років на законодавчому рівні не вирішене принципове питання: за якими стандартами працюють наші підприємства – національними чи міжнародними? Для яких підприємств ті або інші стандарти мають переваги?

- 2) Підготовка бухгалтерських кадрів. Міжнародний досвід і практика показують, що післядипломна підготовка й процес постійного підвищення кваліфікації практикуючих бухгалтерів – це прерогатива професійних бухгалтерських організацій.

- 3) Облік і звітність малих та середніх підприємств, які за своєю економічною природою не можуть вести облік і складати звітність у такому самому порядку й обсязі, як і великі. До того ж для потреб власників та інших користувачів не